

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 14. S. Adalbertus Praga discedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. fuisse edita. Ecclesia diem qua obiit
 A.C. 989. ejusdem memoriæ sacram esse voluit.

Mart. Rom.
 19. Maji.

§. XIV.

S. Adalbertus Praga discedit.

Sup. Lib.
LVI. §. 56.
Vita n. II.
Sac. V. Act.
Ben. p. 853.

Anno sequente nongentesimo octogesimo nono S. Adalbertus Pragensis Romanam venit, Pontificem consulturus, quid sibi cum grege suo refractario agendum esset. Ex quo Episcopatum susceperat, omnibus bonum exemplum præbens cuncta solliciti & sancti Pastoris Officia impleverat. Ecclesiæ redivisus in quatuor partes divisus, ut Canones præcipiunt, primam ad reparandas & ornandas Ecclesias, secundam ad Canonicos suos, tertiam ad pauperes alendos, quartam ad suos usus impendit. In omnibus Festis eleemosinas largiter erogabat, & singulis diebus duodecim pauperes nutrebat. Lectus erat in palatio magnifice stratus; sed Episcopus in nuda humo aut super cilicium cubabat, tempus somni multo arctius noctis erat, quam propemodum totam orando transigebat. More monachorum silentium a Completorio usque ad Primam alterius diei servabat. Post Primam cunctos, qui peterent, ad conspectum admittebat, deinde laborabat suis manibus, vel sedens cum Capellanis suis sacram Scripturam legebat. Maxima erat captivorum &

ægrotorum, quos magna charitate invi- Sæculum X.
 sebat, cura, Verbum Divinum affidue A. C. 989.
 prædicabat, jam ovibus suis blandus, jam
 severus, ut Episcopum decet.

n. 14.

At vix ulli S. Episcopi exemplum se-
 quebantur, aut doctrinam arripiebant;
 quin plerique eo pertinacius in vitia &
 perniciem, a qua eos revocare studebat,
 ruere videbantur. Igitur Adalbertus,
 cognoscens, quod sibi magis obesset, quam
 prodesset populo, perditam gentem de-
 serere statuit, ob tria maxime peccato-
 rum genera, nempe Polygamiam, Cle-
 ricorum conjugia detestanda, & impiam
 mercaturam, qua Christiana mancipia
 Judæis venundabantur. Episcopo au-
 tem omnia ad iter Romam suscipiendum
 parante Straquazius monachus Pragam
 venit. Erat is Boleslai crudelis filius &
 Boleslai pii, tunc in Bohemia imperantis,
 frater, quem parens, ut S. Wenceslai
 cædem expiaret, S. Emmeramo Ratisbo-
 nensi tradiderat, monasticis disciplinis
 imbuendum. Tunc vero post elapsos
 complures annos Pragam veniendi facul-
 tatem ab Abbate suo acceperat, ut pa-
 triam videret, propinquos & Dueem
 fratrem salutaret; quem solum nactus
 Archiepiscopus populi sui corruptos mo-
 res vehementer deslere cœpit, scilicet
 conjugia incesta, divortia illicita, Cleri-
 corum ignaviam & pervicaciam, Proce-
 rum

*Chron.
 Magd. ap.
 Mabill.
 p. 869.*

Qq 3

rum

Sæculum X.
A. C. 989.

rum licentiam fastumque intolerabilem, & tandem conceptum consilium aperit Romam proficiscendi, ubi cum Papa consultaret, ad populum contumacem nunquam rediturus.

His subjunxit: *Quam opportune & feliciter Ducis, qui hic rerum potitur, frater es! te magis quam me venerabitur populus, quem fratris tui potentia in officio continebis. Nobilitas, scientia, & Instituti Sanctitas te Episcopatu dignum faciunt. Ego lubenti animo cedo, & summis precibus Papam exorabo, ut eum tibi me vivo conferat. Ita locus Baculum pastorem, quem manu tenebat, Straquazio tradidit. Sed ille, eo in terram abjecto, indignatione animi cominotus, nec dignus ego sum, ait, nec muneri Episcopali idoneus, quia monachus, & sæculo mortuus. Cui Episcopus: Scito, frater mi, te postmodum, quod modo, cum deberes, non vis, tuo malo facturum.*

§. XV.

S. Adalbertus Romæ.

Cum Adalbertus anno nongentesimo octogesimo nono Romam pervenisset, suasit consulenti se Joannes Papa, ut potius rebellem populum desereret, quam unacum grege de propria salute periclitari vellet. Itaque animo constituit,